

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Practica Octaviani Vestrii I. C. Foro Corneliensis

Vestri, Ottaviano

Coloniae Agrippinae, 1597

VD16 V 940

De positionum seu articulorum ac confessionum reuocatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63002)

eui consentiunt. *Arctin. consil. 75.* & *Ias in l. si opus nouum numero 9. ff. de iure iur. post multas auctoritates, quas allegat, presertim Rotæ & Butr. atque Imole in c. auditis de procur. & Abb. in c. quoniam contra, de proba. quod si facta conclusione in causa, amplius articuli admitti non debent, tamen si admissi fuerint, valet admissio, quia intelligitur tacite reuocata conclusio, quæ ne dum expresse, sed tacite reuocari potest, ut ibi *Ias.* & in priore etiam lectura, num. 42 post *Alex. eod. loci,* & ita in *Roman. Curia* obseruari ait, quod tamen sanè intelligas, ut in d. *decis declaratur,* scilicet, si iudex conclusum in causa factam fuisse, certus erat, alias minimè, sed de hoc vide, quæ statim post auctore dicam in litera E. *Nicol. Anton. Grauat.**

10

Utpote si.) Vide, quæ superiore cap. diximus sub litera C.

b

Prout eadem.) Huc spectant, quæ citato cap. in litera L. habentur, & in *Formul. termi fol. 26* & iterum *fol. 63. in vers. de dilatione Nicol. Anton. Grauat.*

c

Dummodo.) Res* integra tunc dicitur, quando nondum citatio emanauit, ita *Bart.* & ceteri declarant, in l. & quia ff. de iurisdic. omn. iud. per cap. *gratum, de offic. deleg.* & *Abb. in cap. relatum, eod. titul. vbi Dec. numero 5.* & *Maran in praxi in 4. part in 5. prin. dist. numero 56. Nicol. Anton. Grauatius.*

d

11

Et tunc.) Adde *Afflict. decis. 115. numero 2. vbi meminit decis. DD. Rotæ, & videas Aegid. conclus. 55. & 57. Mars. in praxi, in §. examinanda, num. 52. & quæ supra diximus sub litera C. Nicol. Anton. Grauat.*

e

De positionum, seu articulorum, ac confessionum reuocatione.

C A P. XVI.

SVMMARIVM.

1 Positiones quando reuocari valeant, & numero 6. & 17.

X 5

2 Procu-

- 2 Procuratoris confessio reuocatur.
- 3 Confessio procuratoris in tribus differt à confessione principalis.
- 4 Confessio procuratoris plurimum differt à confessione principalis, fallit tamen.
- 5 Procurator an possit positiones reuocare, etiam de errore non doceat.
- 6 Positio reuocari non potest, si est probata, vti rata fall. vt num. 20.
- 7 Procuratores cauti contra positiones protestantur, & quomodo.
- 8 Procuratores antequam petant in causa pronunciari, omnes errores reuocare solent, vt num. 21.
- 9 Confessio iudicialis vim sententiae habet.
- 10 Sententia ex inualido processu sustinetur si facta confessione.
- 11 Confessio quando prauiudicet.
- 12 Confessio iudicialis notorium inducit, limitamen, & ampliatur.
- 13 Confessio aduersarij non praeiudicat, quando pugnat de titulo beneficii.
- 14 Confessio erronea reuocatur, fall. tamen pluribus modis.
- 15 Confessio, an possit pro parte acceptari, & pro parte non.
- 16 Confessio tanquam erronea non solum ab eo, qui errauit sed etiam ab eius herede reuocari potest.
- 17 Confessio facta in positionibus, & in libello, regulariter non reuocatur.
- 18 Confessio procuratoris domino prauiudicat.

- 19 Confessio aduocati quando noceat.
 20 Confessio etiam iurata reuocaretur, errore probato.
 21 Confessiones veluti erronee post conclusionem in causa reuocari non possunt.
 22 Confessiones persuasum aduersarij extorta, etiam post sententiam reuocari possunt.

Positionibus datis & responsionibus quandoque euenit, ut respondentem aliquid respondisse, vel ponentem aliquid posuisse poeniteat, ex quo aliqua confessio resultet parti praeiudicialis, *a* quae quando, quantum, & qualiter late docet Specul. tit. de confess. §. 1. per totum, & Aegid. conclu. 691. confessio de confessis cum pluribus sequen. poteris, ubi opus erit, vel lubeat, eo recurrere, & à te ipso videre. Huic * praeiudicio indulget lex reuocationis remedium, ut videlicet pars, quae positiones dedit, illas reuocare valeat, quandoque ante sententiam cum temperamento tamen, *b* si confessio erronea sit, *l.* de ætate, §. qui iusto, & §. fin. ff. de interrog. actio. *l.* non fatetur, ff. de confessis, *l.* error, C. de iuris & fact. ignoran. cap. fin. extra de confessis, quo casu is, qui errorē allegat, is de illo docere debet, *l.* ei qui, ff. de probatio. *c* secus verò, si confessio non per errorem, sed ex certa scientia facta fuerit, non admitteret enim lex hoc casu reuocationem, *l.* quidā in iure, ff. de donat. *l.* Iulianus, ff. de confess. *l.* qui Stichū eo. ti. Idē si post sententiam vellet reuocare, nō admitteret enim lex reuocationem, *d.* *l.* error, C. de iuris & fact. igno. nisi talis error probaretur, qui omnē culpam

pam

pam etiam minimam excluderetur, & tunc quæ
non nisi via extraordinaria restitutionis in ius
gru ex clausula generali, si qua mihi iusta causa
videretur, l. de ætate, §. nec causa, l. cum fidei
missum, ff. de interroga. actio, quæ tamen in-
liges, si modò error, qui allegatur & probatur
error facti, & nò iuris, quia error iuris iudici-
tè præiudicat, l. error, C. de iur. & fact. ignor.
& prætextu eius non reuocatur confessio pro-
pria, l. 2. ff. de confess. licet non desint, qui contra-
riam sententiam sequuti fuerint, ista tamè com-
munis est, Aegid. d. decis. 695.

d
1

Sed & quæ de reuocatione confessionis supra
diximus, de iure procedunt d. etiam si * confes-
sio per procuratorem facta esset, præiudicat
nim domino, si non reuocetur, & reuocatio non
admittitur, nisi dominus doceat rem aliter
habere, & sic de errore, l. certum, §. sed an ipse,
ff. de confess. Abb. in cap. 1. vt lite contesta, in ter-
tio membro, Felinus ibidem colum. 9. num. 14.
vers. circa tertium membrum, Spec. titu. de con-
fess. §. fin. numero 2. versic. si verò sit per pro-
curatorem, Aegid. conclu. 695. factum de confess.
procur. quod tamen intelliges, si modò nò fu-
set voluntaria & spontanea procuratoris con-
fessio, vtpotè, quòd si vltro obtulisset confite-
do, vel aliàs de dolo suspecta esset confessio,
Aegid. d. decis. 695. ibi dixi autem voluntaria,
Felin. dict. c. 1. de confess. colum. 9. num. 15. ver-
ficul. prima declaratio, addo * quòd confessio
procuratoris de iure in tribus differt à confes-
sione principalis. Primum est, quòd confessio
propria prætextu erroris iuris, non reuocatur l.
2. ff. de confessis, secus verò in confessione pro-
curatoris

3

eratoris. Cyn. in l. 1. C. de confessis, But. & Abb.
 in dict. capit. 1. vt lite contesta. Secundum, quod
 confessio propria impedit appellationem, & fa-
 cit quem pro iudicato haberi, l. 1. de confessis, 2.
 questio. 7. biduum, secus in confessione procu-
 ratoris, Felin. ibidem. Tertium est, quod confes-
 sio propria nocet, in alia causa, non sic procura-
 toris, Specu. de confessis. §. videndum, vers. nun-
 quid, Butr. & Abb. ac Felin. dict. c. 1. de confess.
 dict. colum. 9. numero 18. vers. sic. Quarta decla-
 ratio, ideo * de iure communi plurimum inter-
 est, quod confessio sit facta per procuratorē, vel
 per principalem, qua in re tu aduerres, quia ple-
 runque confessio procuratoris efficitur princi-
 palis & propria, vtpotē, si principalis mandatū
 habeat ad sic respondendum Aegid. d. decis. 965.
 factum de confess. procura. vers. dixi ex manda-
 to domini præcedente, Felin. dict. c. 1. vt lite con-
 test. col. antepe. numer. 16. idem si subsequeretur
 ratihabitio, quæ mandato comparatur, Aegid.
 ibidem vers. dixi, vel eius ratihabitionē, quam
 intelligemus etiam de tacita, vtpotē, quod pro-
 curator sic respondisset, & principalis sciisset,
 & passus esset, Rot. decis. 373. in antiq. nota, quod
 vbi procura. de confess.

Quæ etsi de iure vera sint, ex benignitate ta-
 men patrum mos inoleuit in Palatio, vt * si per
 procuratorē datæ sint positiones, reuocari pos-
 sint etiam per procuratorem, non aliàs docto de
 errore, idque etiam si cum eius iuramento datæ
 essent materiæ, si modò causa beneficialis, ma-
 trimonialis, vel aliàs talis, in qua animæ peri-
 culum verferetur, quo casu admitti consuevit, &
 confessionis reuocatio, & materia contraria pri-
 mæ

ma saltim cum iuramento super errore, in
 sis verò prophanis, idem, dummodo positiones
 non fuerint specificatae medio iuramento, quod
 isto casu non admitteretur procurator volens
 reuocare, vel contrarias materias dare, ad not.
 in cap. cum in positionibus de confess. libro 1.
 Rota decis. 260. in nota. procurator, de procura.
 & de articu. etsi procurator ad reuocandam co-
 fessionem, ut supra admitteretur, non alias do-
 cto de errore, ergo multò magis ad illius reuo-
 cationem admitteretur principalis, secundum
 Felin. in d. c. ut lite non contestata. colum. ante
 numero 16. versicul. non reperij. Sed quid se-
 quabimur in confessione propria principalis, per
 dicta enim decis. de confessione tantum pro-
 curatoris loquitur, in cuius reuocatione proce-
 runt domini faciliores se reddere ea ratione,
 quòd plerunque procuratores Roman. Curia
 tanquam malè informati propter causas, quod
 ut plurimum ex longinquis partibus veniunt,
 faciunt istas positiones & confessiones, quare
 ratio in persona principalis cessare videretur, in
 fortè, quod attinet ad confessionem principalis,
 in iuris dispositione remanebimus, ut non reuo-
 cet, nisi docto de errore, per supra dicta, Aegid.
 attestatur idem seruari in palatio etiam in reuo-
 catione confessionis propria, ut admittatur vo-
 lens reuocare etiam non docto de errore, lo-
 quens de confessione principalis, & non pro-
 curatoris, imò, quia (ut supra diximus) reuocatio
 de iure admittitur ante sententiam duotaxat.
 Aegid. attestatur vsum palatij interpretatum
 fuisse, illa verba. i. ante sententiam, vel alias re-
 iudicatam, conclusi. 693. erronea confessio de
 confes.

confessis in finalibus verbis, qui tamen Pala-
tij vltus duas recipit sectiones. Prima est, vt non
procedat, vbi * positio, de cuius reuocatione a-
geretur, esset iam probata in actis, repelleretur
enim in hoc casu volens reuocare, quasi calum-
niosè ageret. Alexand. in l. prima, §. si quis sim-
pliciter, ff. de verborum obliga. colum. tertia in
fine, verb. e. Secunda sectio est, vt non proce-
dat, vt positio, vel aliàs confessio facta in caus-
sa prophana esset iurata. Rota d. decis. 260. in
no. procurator, de procur. & articul. in fin. quæ
licet loquatur in procuratore, multò magis idẽ
erit in principali, vbi vellet reuocare confessio-
nem propriam iurata, Felin. d. c. i. vt lite con-
testa. columna antepenult. Secus autem, vbi vel-
let reuocare confessionem procuratoris etiam
in alia instantia factam, Rota decisio. 505. not.
quòd positiones aliàs decisio 32. de testi. in
antiqu. qua ratione inoleuit protestationis
mos, vt cauti * procuratores soleant semper,
cùm ex aduerso positiones dentur, protestari,
vt desuper eis non recipiantur testes, f. nisi spe-
cificatis materijs medio iuramento, & quan-
do principalis adsit protestamur, quòd nisi per
principalem meo simpliciter specificentur, &
hoc vt non liceat postea reuocare, neque con-
trarias materias dare, vt suprà, quòd tamen in-
telligo, vt stante iuramento remaneamus in
terminis iuris communis, vt non admittatur
reuocatio, nisi cum temperamento, si iusta e-
roris causa subesset & probaretur, gloss. in cap.
fin. in verbo iusta de iureiurando, & docet
consil. Neapolita. decisio. 83. in causa anti-
qua, numero tertio, versicul. maximè etiam
confi.

confidero. Cæterum, scies in hac specie reuocationis confessionis quod facilius sit admittenda reuocatio confessionis factæ in respondentis articulis, quam alia quæuis confessio, earumne, quod ex quo ad positionem partis videtur facta, quasi ad persuasionem aduersarij. Bart. in error. 1. colum. C. de iuris & facti ignoran. & in l. prima, ff. de eo, per quem fact. erit. vbi etiam Alexand. Belin. dict. cap. si, vt lite contestata, dict. colum. antepen. num. 15. scias tamen quod facilius, & propter facultatem sacri palatii in admittendo reuocationes huiusmodi solentur cauti procuratores, vbi causa fuerit in calculo ferenda sententiæ, antequam petant in causa pronunciari, reuocare omnes errores in genere, et per principalem, si eius copiam, vel mandatum ad hoc speciale habuerint, idque ea ratione, et tempore lata sententiæ reperiantur in actis confessiones non reuocata, quæ intentioni obiectis repugnent, & ita legens multa antiqua regenda à senioribus didici.

ANNOTATIONES.

- 1 Quæ quando. Confessio * iudicialis vim sententiæ habet, & præter præceptum de soluendo nihil expectat. Vbi omnes, C. de confess. cum confessus pro iudicio creditur. Rota decis. 425 fuit dubitatum, in no. l. sicut maior, quæ Ias. in 4. not. C. de repu. & ab st. hered. facit. Illud C. uatoris nostri Luc. cap. 19. De ore tuo te iudico seruam. Hac enim confessio, dicitur plenissima probatio, per Corn. consil. 224. & 261. libro 4. omneque probatio genus superat. Roman. consil. 391. & Ias. in l. Titia, numero 39 ff. de verbo obliga. & in l. licet imperator, numero 10. de leg. 1. vsque adeo, vt ex inualido processu si confessio extaret, sententia proferri possit. Lanfr. in cap. quoniam contra, in verbo Confessiones, de probat. Mars. consilio. 39. & 329. m.

329. vbi plures casus quando confessio præiudicet, enumeratos videbis, Gram. consilio 40 numero 30. & Afflict. decis. 372 numero sexto cum sequent. Quod quidem sanè intelligendum erit, multis quæ modis temperandum, vt per Capic. decis. 189 Verùm Felin. in rubr. de probat. numero 2. scriptum reliquit, & communibus suffragijs esse receptum ait, quod confessio non est probatio, cui ad stipulatur Hippoly. Mars. in rub. itidem de probat. num. 74. quæ quidē communis admodum suspecta mihi videtur. Et talis confessio notorium inducit, per Afflict. decis. 176. & Gram. decis. 31. numer. 8 & latius decis. 36. numero item 36 cum sequent. Quod tamen intelligas in civilibus, vt facta conclusionē in causa locum habeat, alias notorium ante à nequaquam induceretur, vt voluerunt Gloss. & Imo in capit. significauerunt, in verb. liquere, de appell. Felin. in cap. ex insinuatione, eod. titul. & Afflict. decis. 276 numero 4. de hac confessione iudiciali Dec. legas in c. si clerici, numero 17. vsque ad numer. 44. de iudic. vbi cumulatissimè. qui ponit regulamque vno modo ampliat, & decem limitat. Limita etiā, vt per eundem Dec. in c. dilecto, numer. 3. de appell. quando agitur de titulo beneficii, nam tunc confessio aduersarij agenti non prodest, sed titulum probare debet, sanè tamen hoc intelligas, vt per Boer. consil. 40 numero 73. & DD. Rotæ decis. 44. de test. in antiqu. Nicolaus Antonius Granatius.

Si confessio erronea.) Quod * confessio ob errorem facta, regulariter reuocetur, videas affatim per Ias. tradentem regulam cum quinque limit. in l. error. numero 2. cum sequent. & num. 29. c. de iur. & fact. ignor. & inter ceteras ait, non posse confessionem reuocari, postquam ab aduersario ea fuerit acceptata, quod pròdiuum etiam est ab Alexam. consil. 90. libro primo, & latius à Mars. in praxi, §. postquam num. 26. cum seq. Sed si à parte acceptata confessio non fuerit, ea veluti erronea reuocari potest, vt eò loci habetur, & tradunt Docto. in l. vna, præsertim Salic. c. de confess. Curt. consil. 78. & Felin. in cap. si cautio. de fide instrument. Requiritur quæ etiam, vt præiudicet confessio, quod expressim à parte

11

Com. opi.

12

13

b

14

Com.opi.

à parte acceptetur. Ias in dict. l. error, nume. 3. qui hanc
communem testatur. Necnon & Alciat. in rub. de veru.
obligat. nume. tertio. Hinc post Alexand. consi. 20. lib. 3.
Ias. dixit, quod confessio, vt noceat, necesse est testes, vel
dicere illam parte presente factam fuisse, sed etiam ex
12 acceptante, idem, ut voluit in l. qui Roma. §. coheredi.
nume. 3. ff. de verb. obligat. & in l. postquam liti nume. 2.
C. de pact. & traditur per Beliran. consi. 291. & 272. nu. 1.
lib. 3. & Paris consil. 34. nume. 29. lib. 1. Dec. tamen in l.
postquam liti & in c. at si clerici, nume. 37. de indi. huius
nioni aduersatur, vt acceptare ipsam confessionem expre
opus sit minimè, ea ferme ratione, quia acceptare presu
presumitur confessionem in sui fauorem tendentem, vt
dem Alex. secum pugnantem visum fuit in l. 3. C. de repud. bo
red cui consentit. Maran. in praxi, in 6. par. §. acti. nume. 2.
affirmans hanc opinionem frequentiore calculo ab interpe
tibus receptam esse, quam & in iudicijs sepe numero con
matam vidi, quanquam communior veriorque idem
Alcia sibi ipsi contradicens testatur in tract. presum. reg.
presum. 21. num. 6. & 10. & Cotta in Memo. in ver. consil.
sio. 2. Et si cauti procuratores fauorabiles confessiones ex
presse acceptent. Quæ quidem parte presente emanata plenè
probant, vt superiores auctoritates concludunt. Secus vero
si confessio parte absente fieret, tunc etenim semiplenè
tùm probationem induceret, Doct. in l. admonendi. ff. de iu
re iur. Pan. Castr. consi. 79. lib. 2. Quod tamen cum tempera
mento intelligas, nisi absentis nomine confessio ab aliquo
acceptata fuisset. Nam hoc casu plenè probaret, vt Accurs.
& Paul. Castr. voluere in l. tale pactum, in princ. ff. de pact.
quibus prætitato loco se Maran. subscribit, nu. 18. Animadu
uertendum tamen erit, quod confessio, cum acceptam,
non potest pro parte approbari, & in parte respui, nam circa
eundem actum non admittitur diuisio, cum in omni propo
nata totum approbari, aut reprobari debet, l. neminem,
ff. de leg. 2. Rota decis. 408 fuit dubitatum & questum,
in fin. in no. Alexand. consi. 80. column. 2. vers. posset lib. 7.
Soc. consil. 125. non insistendo. column. 2. vers. pro certo, li
bro 3. Bart. in l. Aurelium. §. vlt. ff. de libe. leg. Abb. in cap. 1.
de post.

de post. pralat. ubi tamen limitat, cum videas, & Ias. qui non vno in loco hoc prodidit, ut in l. si quidam, num. 2. c. de transf. & ibi quid si quispiam confitetur cum taxativa tantum, & in l. contra iuris, §. si filius, numero 12. ff. de pact. & in l. Pomponius, §. cum qui adminiculi, numero 11. cum sequen. ff. de acquir. poss. Quae de re videas, quae in sequentis libri cap. 1. sub litera F. adnotauimus. Ceterum, statim (errore etiam non docto) posse confessionem reuocari docuit Ias. in dist. l. error, numero 9. cuius affecta est Tiraquell. multa tumulans in tract. de utroque retract. in retract. conuen. §. 1. in gloss. §. numero. 15. Quod sanè erit intelligendum, nisi in scriptis confessio redacta fuisset, nam tunc errorem probari oportet, auctoribus Alexand. cons. 92. col. vlt. lib. 5. & cons. 87. eo. Alciato in de præsump. præs. 21. nu. 3. Rui. consi. 5. nu. 15. lib. 4. & Tiraq. eo quem citauimus loco nume. 14. atque Ias. ubi suprâ. Item & hac facti specie error probandus est, nec confestim confessionem reuocare sufficeret, quotiescunque confessio ab aduersario acceptata fuisset, ut per Rom. Aret. & Alcia in l. 1. §. si quis simpliciter, ff. de verb. oblig. Alexan. & Ias. in l. quicquid astringenda, eo. tit. Mars. sing. 315. acceptatio & Tiraqu. alleg. loco, nume. 5. cum seq. Quae quidem & confessio velut erronea nedum ab errante, sed etiam ab herede reuocari potest, ut testis est Ias. in l. non idcirco, c. de iur. & fact. igno. & in l. cum testamentum, nu. 4. eo. tit. & iterum in l. si quis, §. si quis plures, nu. 6. de leg. 1a. Et vsq; adeo verum est, erroneam confessionem reuocari posse ut etiam si geminata sit hucusq; reuocari queat, Gram. voto §. 9. & 10. & cons. 69. Ias. dist. l. error, nu. 29. Et si non desint, qui diuersam opinionem suscipiant, ut latè Ias. ipse ostendit in l. vna nu. 7. & de err. calc. attamen posse reuocari communibus suffragijs receptum est, eodem Ias. attestante in ibi nu. 9. Quae de re videbis apud Mars. in l. 1. §. vlt. ff. de quæsti. Sed hoc vnum in materia silentio inuoluere minimè duxi, quod confessio pretextu erroris haud reuocatur, quando post datum terminum ad deliberandum emanauit, ea quippe ratione, quia deliberata praesumitur. Gloss. 2. in fin. in c. ex literis, de diuor. quam cõmendans Abb. in capitolim ex literis, de rescrip.

de rescript. Rom. sing. 108. & Ias. in l. serui electione, cum
29. de leg. 1. & in d. l. vna. num. 9. C. de err. Calc. Nicolaus
Ant. Grauatius.

c 17 **Secus verò.**) Confessio, * que in positionibus non obli-
vorem fit, non reuocatur, ad instar confessionis, quæ per lib-
lum inducitur, l. cum precum, vbi Bald. C. de libe. can. 1. &
in l. si quis in conscribendo, nu. 10. C. de pact. Verum te al-
monitum esse velim, locum habere, quando positiones in iu-
dicio presentate fuere, & à iudice admisse, alias reuocari
eas posse Bald. censuit in l. generaliter, § sed iuramento, co-
lum. 1. versi. nota super. C. de reb. cred. & not. in copiam
contingat, de offi. deleg. refert & approbat Maran. in praxi,
in 6. par. in 5. actu, num. 8. Nico. Ant. Graua.

d 18 **Etiā si confessio.**) Quod * procuratoris confessio
domino præiudicet, testatur Afflict. decis. 148. num. 3. in
talem confessionem (re tamen non integra) ipsimet etiam
procuratori nocere, affirmat. Qua de re Ias. legas. consil. 47.
lib. 1. & omnino Aegid. decis. 95. atque Tiraquell. de reuoc.
que tract. in retrac. conuen. § 1. in gloss. 5. numer. 13. confes-

19 Com. opi. quen. Vbi quòq; quando * aduocati confessio noceat, & quod
statim reuocari potest, vt per Fulg. & Pau. Cast. in l. vlt. C.
de err. aduoc. Intelligas tamen procuratoris confessionem do-
mino obesse, in eodem iudicio, secus verò in alio secundum
communem Docto. sententiam, quam citat Abb. in c. per in-
quisitionem, de elect. Cæterum, procuratoris confessio à do-
mino reuocari potest, etiam si in articulari cum iuramento fa-
cta fuisset. Rot. decis. 9. de procur. in no. & Felinus tradit in
cap. primò, numero 28. cum pluribus sequen. vt lite pend. &
pud quem hanc videbis materiam luculenter enucleatam.
Nicol. Anton. Grauat.

c 20 **Secunda.**) Intellige nisi de errore probaretur, quæ
su etiam iurata * confessio reuocari potest, nam qui errat,
periurus non est, 22. q. 2. c. homines, & c. quanto de iur. iur.
& traditur per But. in c. vl. de confes. Soc. consil. 97. in pre-
fati

senti lib. 4. Ias. in l. nu. 9. C. de err. calc. & in l. error. nu. 30. C. de iur. & fact. igno. Dec. in c. cum venerabilis, nu. 18. de excep. Afflict. decis. 83. num. 3. & Gram. in d. not. 5. 7. & 10. & consi. 69. Nic. Anto Graua,

Nisi specificatis.) Huc spectat, quod supra cap. 14. sub litera A. scripsimus.

Solent cauti.) Hoc tamen intelligas, quotiescunque confessiones, * veluti erronee ante conclusionem in causa reuocantur, nam postea nequaquam eas reuocare permittitur, veluti Bart. alijque explicant, in d. l. error, idemq; Bar. in l. non fatetur, column. 3. ff. de conf. Bal. in l. 1. column. 2. C. ne ex del. def. Arch. & Ioan. And. in nouell. in c. 2. de rest. in integ. & Afflict. decis. 44. nu. 2. Verum * cum temperamento intelligendum hoc erit, nisi confessiones persuasum aduersarij facte fuissent, tunc etenim post sententiam quoque reuocari possunt, vt Bar. citatis in locis adnotauit, quae confestatur Ias. in l. 1. numero 2. ff. de cond. indeb. & traditur per Bal. in l. de tutela, column. 2. versi. 2. opp. C. de in integ. rest. Nicol. Anton. Grauatius.

De responsionibus rei ad positiones actoris, deq;
interrogatorijs ac exceptionibus
eiusdem.

C A P. V L T.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes tribus interrogationum speciebus interro-
gari solent.
- 2 Odiosa restringenda sunt.
- 3 Obiectus specificari debent, & nu. 18.
- 4 Exceptio non specificata repellitur.
- 5 Obiectus praestans, an audiatursi de titulo non
doceat.

X 3

6 Pos-